

kätte saatnud, ja perre luggu sai sel misil,
et sündis ühhel hobil selle sannaga ühte,
mis pühha Paulus rāgib, üttelde: „Van-
nad asjad on mõda läinud, maha,
keik on ueks sanud.“ — „Se, kes seda
perret enne olli nainud, ei arvand sedda
núud mitte seddasamma ollewad. Mees
ja naene fondisid Issanda palle ees. Nende
abbiello olli ühhemelelinne; nende maia
luggu olli nabridede heaks õppetusselts.
Lapsed said hoolsal misil ning Jumala
kärtusses kasvatud, said ifka puhja riet-
tega ehitud, ja ühhe mõistliko wagga
foolmeistri hole alla pandud. Maria isse-
árranes õitses fui lillikenne omma illusa
náoga, sai priskefs täiefs innimeseks, ja
temmal olli allati ossa selle rõggewa ja
halleda hingे föbraga, „kes linnud taerwa
al toidab ja lillikessed wálja peál ni kán-
naste ehhitab.“ Perre issal olli peagi ni
paljo tööd, et kolm ammeti selli piddas ja
omma iggapárost leiba ennam fui roh-
feste sisjetenis, sest et olli hästi õppind

mees omma ommeti polest. Sai peagi
omma heateggiattele keik sedda kätte maksta.
mis ollid temma hääda põlves temma
abbiks kallutanud, ja jái temmale ifka
weel ni paljo játrele, et sai omma armas-
tusse weringid waestele rohkeste jággada:
Emma töötas omma maia asio truiste
ja weel priskeinne fui ennemuiste. Mõl-
lemad wannemad ollid iggal pühhapáral
omma lastega kirikus kous. Jumala
rahho hingas nende kaitusse peál, sest se
rahho Würst olli isse seal aset rõtnud.
Issa ja emma läksid üsna wannaks ja
auuga halliks. Surrid wimaks peagi teine
teise játrele árra töömsa usso lees selle
sisse, kes neile olli sanud ületi busmisselks
ja elluks. Maria sai mehhale ühhe ausa
jummalakartliko tisleriga, kelle kässि hästi
käis. Mõlemad kasvatased naese wenda
ja ödde lahke misiga täiefs ausaks inni-
messeks, ja párrast nende ommad lapsed
said neile iggapiddi tössiseks röömuks.